

MAGYAR FÖLDMÉRŐK ARCKÉPCSARNOKA A GEODÉZIA ÉS KARTOGRÁFIÁBAN

... AKIKRE MÉG SZEMÉLYESEN IS EMLÉKEZHETÜNK ...

BENDEFY LÁSZLÓ (1904–1977)

A modern kor polihisztorának lehet nevezni, ha számba vesszük azt a széles tudományterületet, amelyen működött és maradandót alkotott.

Vasváron született. A budapesti műegyetemen 1928-ban általános mérnöki, a tudományegyetemen 1929-ben geológiai témakörben doktori oklevelet szerzett. Ifjú korában – 1924 és 1929 – a Vas megyei múzeum ásvány- és őslénytárát rendezte, majd a baltári ásatásokat folytatta. 1929-ben lépett az Állami Földmérés szolgálatába Szegeden a 10. földmérési felügyelőségen. 1931-ben helyezték a Háromszögeli Hivatalba. 1950–58 között a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat keretében az országos szintezést és újjászervezését irányította. Egyike volt az elsőknek, aki Magyarországon a kéregmozgások elméletével foglalkozott és e munkálatoknál hasznosította földtani szakismereteit. 1958-ban szerezte meg a műszaki tudományok doktori címet.

1959-től 1971. évi nyugdíjazásáig a Vízgazdálkodási Tudományos Kutató Intézetnek volt a munkatársa. A vízrajzi térképek katalógizálása erre az időszakra esik.

Bendefy László tudományos sokirányú munkásságát jellemzi közel ezer rövidebb-hosszabb szakmai közleménye. Ezek között szerepelnek olyan jelentősebb művek is, mint a „Geodéziai Bibliográfia”, a „Szintezési munkálatok Magyarországon” és „A magyar földmérés 1890-1920” között.

Széles működési területe közül az egyik legjelentősebb a szakmatörténeti munkássága. Az ő érdeme több kiváló szakmai elődünk életútjának feltárása, annak megbecsülése és a magyar földmérés történetének jobb megismertetése. Szakmai emlékeink megóvása érdekében kezdeményezőként igen sokat tett.